

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vanessa Gambietz

Intimată: Erika Ziegler

Întrebarea preliminară

Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că suma fixă de 40 euro, menționată la articolul 6 alineatul (1) din directivă, trebuie dedusă din cheltuielile externe aferente urmării drepturilor, care sunt suportate ca urmare a angajării unui avocat în faza premergătoare procesului din cauza efectuării cu întârziere a plății de către debitor și pentru care trebuie acordată astfel o despăgubire în temeiul articolului 6 alineatul (3) din directivă?

⁽¹⁾ JO 2011, L 48, p. 1.

**Recurs introdus la 23 februarie 2018 de River Kwai International Food Industry Co. Ltd împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 14 decembrie 2017 în cauza T-460/14: Association
européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (reprezentanți: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 14 decembrie 2017 în cauza T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)/Consiliul Uniunii Europene; și
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în prezentul recurs, precum și a celor efectuate în procedura în fața Tribunalului în cauza T-460/14.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că constatările Tribunalului sunt afectate de mai multe erori de drept și de o denaturare a faptelor și a probelor prezentate. Prin urmare, recurenta susține că hotărârea atacată trebuie să fie anulată.

Recurenta invocă trei motive de recurs.

În primul rând, lipsa unui răspuns, în hotărârea atacată, la excepția ridicată de recurentă cu privire la admisibilitatea acțiunii principale – inclusiv în ceea ce privește al patrulea motiv – a încălcat dreptul la apărare al recurente în fața Tribunalului. Hotărârea atacată nu a ținut seama de susținerile recurente în ceea ce privește inadmisibilitatea, fără a motiva de ce nu este necesară examinarea excepțiilor ridicate de recurentă.

În al doilea rând, prin calificarea problemei alocării costurilor ca fiind una legată de determinarea valorii normale și, prin urmare, de calculul marjei de dumping, iar nu ca fiind una legată de existența unei modificări durabile a circumstanțelor, hotărârea atacată a denaturat probele. Niciuna dintre observațiile făcute de reclamantă în timpul procedurii administrative nu a legat problema alocării costurilor de calculul marjei de dumping.

În sfârșit, hotărârea atacată încalcă articolul 10 din regulamentul de bază⁽¹⁾, precum și principiul general al neretroactivității, întrucât taxa antidumping aplicată recurenței a crescut efectiv în mod retroactiv de la 3,6 % la 12,8 %.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr . 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).